

En frostig morgon efter Träskstigen

Vi börjar vår promenad vid Mellanån där man efter passage av bron tar ängsvägen till höger ut mot träsket och älvens mynning. Sedan vi passerat ängarna är vi framme vid stigen egentliga början.

Här kommer vi snabbt in i rena trollskogen med mossbelupna stenar och mörk granskog. Ordentliga broar över diken och sänkor underlättar promenaden när vi rundar Sandviken. En plats som för gammalt användes som badplats av ungdomarna i byn. Dels för att det var bra botten och rejält långgrundt men kanske lika mycket för att här fick man vara ”ifred” utan de äldres insyn.

Medan promenaden går vidare intill träskkanten sveper svanarna trumpetande över blankisen som nu legat i två dygn. Är dom på väg till bäckmynningen inne i Klubbviken måntro? Koberget som reser sig på vänster sida var vintertid ett ofta nyttjat utflyktsmål för oss som bodde på östra. Här fick man sig en ” riktig skjuss ”sedan man med möda trampat upp spåret upp på toppen.

Stigen styrker hela tiden nära stranden och här och där står ett och annat gammalt mäktigt träd som fått ge upp för tidens tand. Ett av dem fångat på bilden intill. Snart är vi framme vid Fällan. En mycket gammal odling som är tydligt uttritad och namngiven på byakartan från år 1717. Kartan kan man för övrigt studera på byns hemsida. Odlingen är idag igenvuxen med reslig granskog men fullt urskiljbar i terrängen. Den nyttjades långt in på 1900-talet vilket en ” gott parkerad” slättermaskin vittnar om. Sedan vi passerat Träskbergets utlöpare ner vid träsket går stigen, väl utmärkt, mot klubbviken med Klubben eller Klåbb`n som vi säger, ut till höger. Idag en tallbevuxen udde men för länge sedan säkert en vattenomfluten holme.

De sista hundratalet meter följer vi stigen runt Klubbviken fram mot bäckmynningen eller Bäckvarpet. Och mycket riktigt, där i vasskanten ligger svanarna som vi såg tidigare. Här kan man ansluta till skogsbilvägen från Träskberget och intill byn på Västra.

En skön och lagom lång skogspromenad som verkligen kan rekommenderas. Ett lugnt tempo och ett gott fika i ryggsäcken förhöjer naturupplevelsen
Byaredaktören

Byaföreningen tar över Folkets Hus från årsskiftet?

Under en lång tid har problemen med driften och skötseln av Folkets Hus funnits med på Byaföreningens agenda. Av skilda orsaker har verksamheten kring Folkan haltat och idag finns ingen fungerande styrelse. För alla och en var är det dock klart att byn behöver en användbar samlingslokal. Nu verkar äntligen en lösning komma till stånd.

Med hjälp av revisor Åke Nyström, som själv bor i byn, undersöks förutsättningarna för att byaföreningen i samråd med den tidigare folketshusstyrelsen skall kunna överta fastigheten och i fortsättningen svara för drift och underhåll. I praktiken har det redan delvis fungerat på detta sätt under en tid. Byaföreningen har t ex svarat för driftskostnaden, främst elen, men också ordnat en del aktiviteter som gett medel till fortsatt drift.

Om inga formella hinder uppstår kommer Byaföreningen att ta över Folkets Hus från kommande årsskifte. Redan nu är processen att avveckla Byggnadsföreningen igång. Detta kommer att ta ett antal månader för att alla formalia skall kunna uppfyllas. Under hösten 2005 räknar man med att avvecklingen är klar. Vad händer då på Folkan framöver. Uthyrningsverksamheten rullar vidare och olika programaktiviteter planeras för att ge ekonomi till verksamheten.

För att klara det praktiska arbetet kring aktiviteter, städning, tillsyn mm planeras att skapa en eller flera arbetsgrupper, som skall kunna rycka in och göra en insats vid de olika tillfällen. Du som redan nu känner att du vill hjälpa till kan kontakta någon i byaföreningen.

Närmast på programmet står den årliga grötfesten inför jul den 5 december.

Blir den nya vägsträckningen ett streck i räkningen för ML:s?

Drygt ett år efter det att Jonas Bergmark och William Anthony tagit över anrika ML:s Karosseri i Hjoggböle gör Byaskvallret ett besök. Jonas är i full färd med att leveranstvätta en nysåld bil som skall hämtas samma kväll och William passar telefonen

Nej vi är inte alls oroliga för nya vägen, säger William. Vi är fortfarande mitt i korsningen och fullt synliga. Vi äger dessutom marken upp mot och över korsningen och det ger oss bra möjligheter att ordna en bra uppställningsplats för våra bilar och skylta upp åt det hållet. ML:s sitter dessutom fast gjutet i folksjälén runt om i bygden, så vi är inte alls oroliga för att bli bortglömda.

Det största besväret hade vi i samband med bygget av anslutningen till den nya vägen. Dammet från trafiken gjorde att vi fick tvätta bilarna både morgon och kväll.

- Köper och säljer

Vi jobbar vidare på samma sätt som de förra ägarna. Köper och säljer bilar, reparerar och servar. Konditionering d v s tvättning vaxning etc är väl det nya i verksamheten fyller Jonas på

Eftersom vi är godkända av försäkringsbolagen får vi en hel del jobb också den vägen När det gäller försäljning är inriktningen nyare bilar med sådär tre år på nacken. Där finns en bra marknad.

Folk ställer också hit bilar och vill ha hjälp med försäljning. Och visst hjälper vi till om vi bedömer att bilen är säljbar.

- Barry hjälper till ibland

En av de förra ägarna tittar ofta in och tipsar grabbarna om ett och annat. Ibland kan de det vara priset på en bil som stått stilla ett tag som vi är fundersamma över. Då sätter man värde på ett tips från en erfaren man i branschen.

Både William och Jonas jobbar vid sidan om, i varje fall tills vidare. Och det är rätt tufft ibland även om vi så här långt bara haft öppet eftermiddagar. Grabben brukar fråga : Hur många jobb har du egentligen pappa- säger William med ett snett leende.

Efter årsskiftet satsar vi nog på att ha öppet dagtid och då räknar vi med ytterligare fart på verksamheten

- Burträskarna är våra bästa vänner

fortsätter William. Det har nog att göra med att man i alla år passerat oss till och från stan.

Faktum är att burträskare är i majoritet bland våra kunder.

Men visst säljer vi bilar åt andar håll också. Jag minns särskilt en Arjeplogare som sett en av våra annonser och som slog till på en Saab per telefon. Vi träffades i stan för att göra upp affären. Kontanta pengar.

- Framtiden då?

På sikt kommer vi nog att bredda oss. Vi vet bara inte med vad. Redan nu kan vi sälja Vespor eller EU mopeder. Vem vet vad som dyker upp. Det gäller att vara observant på nya trender avslutar William, samtidigt som han som skall hämta Dieselgolfen ringer.

TACK OCH LYCKA TILL GRABBAR!

Sista fredagen varje månad:

Prövningens tid på Östra

Whiskyklubben lever och frodas. Om nu någon trodde något annat. Den sista fredan varje månad går herrarna åt sitt håll – för en krävande test av ”livets vatten” medan fruor och respektive traskar åt motsatt håll. Det har nämligen också bildats en vinklubb i byn!

En motvikt måhända. Vinklubbens mål är lika ädla som whiskyklubbens, nämligen en förhöjt utforskande av ädla dryckers egenskaper.

Sanningen att säga är väl att båda företeelserna är enbart av trivselskapande natur. Helt i byaföreningens anda.

På bilden från den senaste träffen med whiskyklubben ses ett par av whiskybröderna i testartagen. På Hjoggböles hemsida kan man ta del av klubbens tio bästa whiskytips och nu även alla protokoll från årets testningar. Kolla under föreningar!

Det grävs inte bara för bredband

Snabb uppkoppling och bekvämt surfande på nätet i all ära. Bra vatten och rikligt med vatten är minst lika viktigt om inte viktigare. Så resonerar man bland fastighetsägare på Östra.

Historiskt har vattenkvaliteten varit minst sagt bedrövlig liksom tillgången i befintliga brunnar på Östra Hjoggböle. ”Nu ha i baara en knapp meter deill bottnom” har hörts i snacket man och man emellan under vintrarna efter de senaste årens torra somrar.

Nu har de boende med gemensamma krafter sätt igång med att ordna vattenfrågan. Ulf Nyström som hör till de fyra värst drabbade av ständigt återkommande vattenbrist berättar. - Vi har ju pratat om en gensam anläggning under lång tid och nu i år kom vi äntligen till skott.

Borrningen gick riktigt bra och vi fick både rikligt med vatten och hygglig kvalitet. Efter den lyckade starten blev fler fastighetsägare intresserade och nu är det hela arton fastigheter som ingår i den bildade vattenföreningen.

Grävningarna som startade under slutet av oktober pågår för fullt.

Det mesta talat för att vi kan trycksätta ledningarna och vara igång i varje fall under början av 2005,

avslutar Ulf som nu har ett nyuppfört pumphus på sin tomt på Östra Hjoggböle.

Sixten Stenmark, som genom åren varit flitig uppgiftslämnare och medarbetare i Byaskvallret här den här gången bidragit med följande lilla historiska notis om en skidtävling i byn. Notisen var införd i Norra Västerbotten under januari 1926. Sixten håller för trolig att tävlingen gick av stapeln från Albin Johansons gård vid Forsen.

Hjoggböle Idrottsklubb

hade söndagen den 10 januari 1926 anordnat sin första serietävling på skidor. Banan var 10 km och löptes ett varv, varvid följande tider uppnåddes.

Seniorer

1/ Arvid Lindh	41,46
2/ Edvin Enqvist	42,48
3/ Karl Enkvist	43,19
4/ Uno Rönnkvist	43,40
5/ Lars Fahlman	44,37
6/ Axel Lindkvist	46,23
7/ Johan Johansson	49,03

Juniorer

1/ Erik Karlman	39,28
2/ Sven Lindkvist	43,06
3/ John Rönnkvist	45,04
4/ Gustav Johansson	45,58

Oldboys

Reinhold Andersson

Observera Erik Karlmans fina åktid. Erik Karlman blev en god juniorskidåkare. Han hade en överman i Västerbotten, Erik Lundström Clemensnäs, som blev svensk juniormästare.